

Διδαχὴ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Δελφών & Μιαούλη | Τ.2310 828 989 | www.inmetamorphoseos.gr

ΕΤΟΣ 2^ο | 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2022 | Αρ. Φύλλου 90

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ... ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΓΡΑΦΕΣ

Σχόλια στο Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: Ματ 3:13-17

Η Κυριακή που προηγείται της γιορτής της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού μαζί με την ημέρα της γιορτής και την Κυριακή που ακολουθεί προσφέρουν μια ευκαιρία στους πιστούς να εμβαθύνουν περισσότερο στο μυστήριο της σταυρικής θυσίας του Χριστού. Τον ίδιο στόχο εξυπηρετεί και η επιλογή των βιβλικών αναγνωσμάτων που διαβάζονται κατά τις διάφορες ακολουθίες των ημερών αυτών.

Μια ιδιαίτερα μεστή σε νοήματα και γι' αυτό αρκετά δυσνόητη περικοπή αποτελεί το, σύμφωνα με την παράδοση της Ορθόδοξης Εκκλησίας, ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής που προηγείται της γιορτής της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού. Περιεχόμενο της περικοπής είναι ένα απόσπασμα της συζήτησης που είχε ο Ιησούς με τον φαρισαίο Νικόδημο, ένα επιφανές μέλος της ιουδαϊκής κοινωνίας της εποχής. Η συζήτηση πραγματοποιείται στην Ιερουσαλήμ, στο πλαίσιο μιας νυ-

χτερινής επίσκεψης του Νικοδήμου προς τον Ιησού, κατά τη διάρκεια της οποίας ο πρώτος προσπαθεί να εξακριβώσει ποιος είναι ο Ιησούς και ποιος είναι ο ρόλος του. Άνθρωπος με ιδιαίτερα πνευματικά ενδιαφέροντα, όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της συζήτησης, θέλει να αποκτήσει προσωπική εμπειρία και να σχηματίσει δική του γνώμη για τον νέο διδάσκαλο που εμφανίστηκε στην Ιερουσαλήμ, αλλά, ως ιδιαίτερα προσεκτικός, επισκέπτεται τον Ιησού νύχτα ώστε να μην εκτεθεί. Η συζήτηση προχωράει με δυσκολία, καθώς ο Νικόδημος δεν φαίνεται να καταλαβαίνει τι του λέει ο Ιησούς και ο Ιησούς με τις διευκρινίσεις του φαίνεται να δημιουργεί ακόμη μεγαλύτερο προβληματισμό στον συνομιλητή του.

Προκειμένου να περιγράψει ο Ιησούς το ποιος είναι και ποιος είναι ο ρόλος του αναφέρει στον Νικόδημο πως κανείς δεν ανέβηκε στον ουρανό, παρά εκείνος που κατέβηκε από εκεί και αυτός είναι ο Υιός του Ανθρώπου που βρίσκεται στον ουρανό (Ιωα 3:13). Και για να περιγράψει τον ρόλο του υπενθυμίζει στον συνομιλητή του ένα επεισόδιο από τις περιπλανήσεις των Ισραηλιτών στην έρημο: **“Όπως ο Μωυσής ύψωσε το χάλκινο φίδι στην έρημο, έτσι πρέπει να υψωθεί ο Υιός του Ανθρώπου, ώστε όποιος πιστεύει σ’ αυτόν να μη χαθεί αλλά να έχει ζωή αιώνια”** (Ιωα 3:14).

Γεννιέται όμως ένα ερώτημα. Γιατί ο Ιησούς δεν απαντάει καθαρά στις ερωτήσεις του Νικοδήμου και προκαλεί με τόση ένταση τη σκέψη του; Γιατί δεν του εξηγεί ότι είναι ο Μεσσίας, ότι είναι αυτός που με τόση λαχτάρα περιμένουν όλοι και ότι στόχος του είναι η σωτηρία της ανθρωπότητας; Για να γίνει κατανοητό το περιεχόμενο των λόγων του Ιησού αλλά και ο λόγος για τον οποίο μιλάει κατ’ αυτόν τον τρόπο θα πρέπει να αναλογιστεί κανείς την κατάσταση στην οποία ζούσαν οι Ιουδαίοι την εποχή εκείνη. Είχαν προηγηθεί τρεις σκληρές κατοχές από ξένες δυνάμεις, τους Βαβυλώνιους, τους Πέρσες και τους Έλληνες και τώρα βίωναν μια ακόμα πιο σκληρή και απάνθρωπη καταπίεση από τους Ρωμαίους. Όλους τους αιώνες που προηγήθηκαν οι προφήτες ζέσταιναν τις καρδιές των ανθρώπων με την ελπίδα ότι ο Θεός δεν έχει εγκαταλείψει τον λαό του, ότι το σχέδιο του Θεού για τον κόσμο

δεν αλλάζει και πως κάποτε θα γεννηθεί εκείνος που θα φέρει τη λύτρωση σε όλους τους λαούς της γης. Όμως η μακροχρόνια καταπίεση και οι κακουχίες σκλήρυναν την καρδιά του λαού και έκαναν σιγά σιγά το όνειρο να αλλάξει μορφή. Ο παγκόσμιος λυτρωτής έγινε με τα χρόνια στη σκέψη των ανθρώπων ένας εθνικός εκδικητής που θα κηρύξει την επανάσταση εναντίον των Ρωμαίων, θα απαλλάξει τον λαό από τη βαριά ρωμαϊκή φορολογία και θα του χαρίσει παγκόσμια κυριαρχία. Την επιθυμία αυτή του λαού την εκμεταλλεύονται πολλοί. Εμφανίζονται διάφοροι απατεώνες που προσπαθούν να παρασύρουν τον λαό ισχυριζόμενοι ότι είναι απεσταλμένοι του Θεού και προκαλούν διάφορες μικρότερες ή μεγαλύτερες εξεγέρσεις που τελικά μόνον κακό κάνουν στον λαό, αφού δίνουν αφορμή στη ρωμαϊκή εξουσία να γίνει ακόμα πιεστικότερη. Αυτός είναι μεταξύ άλλων και ο λόγος που ο Ιησούς αποφεύγει να αποκαλύψει αμέσως την πραγματική του ταυτότητα και συμβουλεύει όσους τον ακολουθούν και πιστεύουν σ' αυτόν να μη διαδίδουν τα θαύματά του. Αυτό που κυρίως ενδιαφέρει τον Ιησού είναι οι άνθρωποι να αντιληφθούν μέσα από τις *Γραφές* ότι στο πρόσωπό του εκπληρώνεται το πραγματικό σχέδιο του Θεού για τον κόσμο και όχι μια εθνική επιδίωξη.

Αυτός είναι και ο λόγος που στη συζήτησή του με τον Νικόδημο, ο Ιησούς βάζει τον συνομιλητή του να σκεφτεί με βάση τις *Γραφές*. Του μιλάει για τον Υιό του Ανθρώπου που βρίσκεται στον ουρανό και έτσι το μυαλό του Νικοδήμου πηγαίνει αμέσως στο τελευταίο από τα προφητικά βιβλία της *Παλαιάς Διαθήκης*, στο βιβλίο του *Δανιήλ*, όπου περιέχεται ένα από τα πιο μεγαλειώδη οράματα του προφήτη. Μπροστά στον θρόνο του “Παλαιού των Ημερών” οδηγείται κάποιος που περιγράφεται ως **“όμοιος με υιό ανθρώπου”** και σ' αυτόν δίνεται η εξουσία πάνω σε ολόκληρο τον κόσμο (Δαν 7:13-14). Ο Νικόδημος τώρα καταλαβαίνει ότι αυτός που του μιλάει είναι ο ίδιος με τον πρωταγωνιστή του οράματος του προφήτη Δανιήλ. Όμως ο Ιησούς δεν τον αφήνει να εκδηλώσει τον θαυμασμό του ούτε να αρχίσει να φαντάζεται παγκόσμιες κυριαρχίες, αλλά τον προσγειώνει αμέσως με την επόμενη φράση του: **“Όπως ο Μωυσής ύψωσε το χάλκινο φίδι στην έρη-**

μο, έτσι πρέπει να υψωθεί ο Υιός του Ανθρώπου, ώστε όποιος πιστεύει σ' αυτόν να μη χαθεί αλλά να έχει ζωή αιώνια" (Ιωα 3:14-15). Πρόκειται για ένα επεισόδιο από τις περιπλανήσεις των Ισραηλιτών στην έρημο, όπου ο λαός απαλλάχτηκε από μια επιδρομή φιδιών, όταν ο Μωυσής ύψωσε κατ' εντολήν του Θεού ένα χάλκινο φίδι πάνω σε ένα κοντάρι και όποιος το έβλεπε σωζόταν από τον θάνατο (Αρι 21:8-9). Κατά ανάλογο τρόπο ο Υιός του Ανθρώπου θα υψωθεί πάνω στον σταυρό και έτσι ο Νικόδημος τώρα καταλαβαίνει ότι ο δρόμος για τη σωτηρία περνάει μέσα από τη θυσία. Τώρα που ο Νικόδημος τα κατάλαβε όλα αυτά, μπορεί ο Ιησούς να του αποκαλύψει την πραγματική του ταυτότητα και τον ρόλο του στη γη.

Έτσι, η συζήτηση καταλήγει με την πιο συγκλονιστική δήλωση του Ιησού για τον εαυτό του: **"Τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε παρέδωσε στον θάνατο τον μονογενή του Υιό, για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σ' αυτόν αλλά να έχει ζωή αιώνια"** (Ιωα 3:16).

Αυτό είναι το μήνυμα που η Εκκλησία προβάλλει προς πάσα κατεύθυνση στην αρχή του εκκλησιαστικού έτους. Ο Ιησούς είναι ο παγκόσμιος βασιλιάς στον οποίο δόθηκε η εξουσία πάνω σε όλους τους λαούς. Ο θρόνος του όμως ήταν ο σταυρός. Και αυτήν την "εξουσία" κληροδότησε στους χριστιανούς: Να πραγματώσουν με τη θυσία τους την ειρήνη που εξήγγειλε.

M.K.

